

Kishan Singh v. Mithu Singh and others (J. V. Gupta, J.)

ਐਸਪੀਗੋਇਲ ਅਤੇ ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ. ਜੇ.

ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮਿੱਠੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ।- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 143 .

10 ਜੁਲਾਈ 1984

ਮੋਰਟਗੇਜ਼ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ (ਪੰਜਾਬ) ਐਕਟ (1913 ਦਾ II) — ਸੈਕਸ਼ਨ 4, 9, 10 ਅਤੇ 12 — ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1963 ਦਾ XXXVI) — ਆਰਟੀਕਲ 100 — ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ — ਸੈਕਸ਼ਨ 9, ਜਿਸ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸੰਖੇਪ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ - ਕੁਲੈਕਟਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼-ਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ- ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ .

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਸੰਖੇਪ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ਮੋਰਟਗੇਜ਼ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ (ਪੰਜਾਬ) ਐਕਟ, 1913 ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੋਰਟਗੇਜ਼ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਮੋਰਟਗੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ, ਇਸਦੀ ਸੰਖੇਪ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਿਡੈਪਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਲਾ ਬੋਰੋਟ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਸਮ ਮੈਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਜਾਂਚ 'ਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ .!, ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼

ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ।

ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਵੇਗਾ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 4 ਅਤੇ 7)

ਕਾਕਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1982 PLJ 134.

ਓਵਰਰੁਲਡ

ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਜੇ. ਵੀ. ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ - ਵੱਡਾ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ. ਪੀ. ਗੋਇਲ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਜੇ. ਵੀ. ਗੁਪਤਾ 'ਤੇ

ਆਧਾਰਿਤ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 10 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

ਸ਼੍ਰੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸੈਣੀ, ਰਿੱਦੜਬਾਹਾ, ਮਿਤੀ 5 ਮਈ, 1973 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਵ ਰਾਜ ਸੈਣੀ ਜਿਲਾ ਜੱਜ ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 15 ਦਸੰਬਰ, 1975 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ।, ਅਤੇ ਆਰਡਰ 34, ਰੂਲ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ-26 ਕਨਾਲ 12 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਇਤਕਾਰ ਨੰਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਮਰੀ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨਾ।

81 ਅਤੇ ਗੀਟ. ਨੰ: 119 ਵਿਚ

22(7-40)23(7-11)24(7-11) 2/1(4-0)

ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜਵਾਬ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ, 440 ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਕਤ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, 440 ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਬਚਾਓ ਪੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਰੈਕਟ ਦੀ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੀ 9 ਕਨਾਲ 16 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸਬੰਧੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ। ਨੰ.

81 ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ

17/2(3—7)18/2(3—7)19/2(3—2) ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਐਸ.ਡੇਡ।

ਅੱਛਰਾ ਸਿੰਘ, ਟੀ.ਐਸ.ਗਰੇਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਵੀ.ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਕੇਸ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕੱਲੇ ਬੈਠ ਕੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਵਿਚ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ।

(2) ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੁਲੈਕਟਰ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ. 4), ਮਿਤੀ 20 ਅਗਸਤ, 1968 ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ-ਬੰਧਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੋਰਟਗੇਜ (ਪੰਜਾਬ) ਐਕਟ, 1913 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਿਨੈਕਾਰ (ਮੁਦਈ) ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸੀ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਟੌਰ ਦਾ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

Kishan Singh v. Mithu Singh and others (J. V. Gupta, J.)

(3) ^{ਫਰੀਕੈਪੀਟਲੇਟ} ਕਰਨ ਲਈ, ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਜੇ 1 ਜੂਨ 9 4, 1923, ਐਚ.ਬੀ. ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ (ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ 37 ਕਨਾਲ 10 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਰੁਪਏ ਵਿਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ। 440. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇੰਤਕਾਲ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.1, ਉਕਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਹਾਈ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਲਿਆਨ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, - 29 ਮਈ, 1941 ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਇੰਤਕਾਲ, ਕਾਪੀ ਮਾਰਕ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.2. ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੱਲੀਆਂ ਨੇ ਮਿੱਠੂ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਾਂਝੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਤੋਹਫਾ ਦਿੱਤਾ - 8 ਅਪ੍ਰੈਲ 1958 ਦੀ ਗਿਫਟ ਡੀਡ, ਕਾਪੀ ਮਾਰਕ ਕੀਤੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ.ਐਲ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਦਈ ਮਿੱਠੂ ਸਿੰਘ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ), ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ 36 ਕਨਾਲ 8 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਦਈ ਮਿੱਠੂ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਲਿਆ ਨੇ ਕਦੇ ਤੋਹਫੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ 20 ਅਗਸਤ, 1968 ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ.4, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀ ਹੈ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਕਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ P.4 ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵੀ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਡਰ XXXIV ਨਿਯਮ 7, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮੁਢਲੀ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਮੁਦਈ-ਰਿਵਾਜ਼ਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਮੌਰਟ ਗੋਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸਬੰਧ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਆਰ. ਕੁਲੈਕਟਰ, ਇਸ ਲਈ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਸਬੰਧ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਗਿਰਵੀਧਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਬਾਰੇ ਸਬੰਧ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਿਡੈਂਪਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਣ ਦਾ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਕੁਲੈਕਟਰ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ P4) ਦਾ ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ *ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਜੋ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੰਤੀ*, (1) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(4) ਗੱਲ ਇੱਥੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦੀ
ਕਾਕਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ *ਹਜ਼ੂਰਾ ਸਿੰਘ* ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਗ਼ੈਰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਤੰਬੂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਸੀ।

(1) 1976 PLJ 411.

(2) 1982 PLJ 134.

ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪਰ ਉਸੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ • ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ੮, ਇੱਕ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ .ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਓਵਰ-ਰੋਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(6) ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ *ਅਮਰ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* (3) ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੇਸ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ **ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ** ਸੀ | ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੁਦ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਫਰ ਰੀਡੈਪਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ *ਰੰਗੂ ਅਤੇ ਈਥਰ* ਬਨਾਮ *ਮਹਾਂਰਾਜ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ* (4) (ਐਫਬੀ) ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ

Kishan Singh v. Mithu Singh and others (J. V. Gupta, J.)

ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ **ਵਕੀਲ ਦੀ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਿਆ** ਜੋ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

(7) **ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਰਨਾਮ ਰਾਹੀਂ ਐਲ ਅਫਮਨ ਸਿੰਘ** ਬਨਾਮ **ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ**, (5) (ਫੁੱਲ ਬੈਚ), ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ * ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁਚਿਤ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪਰ ਜਿੱਥੇ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੱਧ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹ **ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹਨ** ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਕਤ ਤਜਵੀਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ

(3) 1981 PLJ 20.

(4) ਏਆਈਆਰ 1934 ਲਾਹੌਰ 384

(5) ਏਆਈਆਰ 1940 ਲਾਹੌਰ 401

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1985) 1

ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਗਾਇਬ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। **ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ** ਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਮ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਸੰਖੇਪ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਜਾਂਚ 'ਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂਚ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਨਾਲ।

(8) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ

ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਸਪੀ ਗੋਇਲ ਜੇ-ਮੈਂ ਜੀ

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸੁਰਿੰਦਰ ਚੰਦ ਮਹਿਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1983

ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 534।

16 ਜੁਲਾਈ 1984

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 — ਆਰਟੀਕਲ 299 ਅਤੇ 300 — ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (1908 ਦਾ V) — ਸੈਕਸ਼ਨ 79 — ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ (1949 ਦਾ III) — ਸੈਕਸ਼ਨ 13 — ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਹਾਤੇ